

ת"פ 21050/10/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-10-2050 מדינת ישראל נ' פלוני
(אחר/נוסף)

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעビין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע ביום 21.11.17 בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בשלוש עבירות או יומים לפי ס' 192 לחוק העונשין ובעבירה של תקיפה קטין ע"י אחראי לפי ס' 382(ב) לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, בחמש הזרמיות שנות בchodשים אוגוסט - ספטמבר 2021, איים הנאשם על אשתו (דאז), עמה היה נשוי עשרים שנה ונמצא בהליך גירושין ממנה, בפניו אחיו, במהלך התכתבות עם אחיו באפליקציה הווטסאפ, בפגיעה שלא כדין בוגפה של המטלוננת, בכונה להפחיתו או להרקנito.

בין יתר הדברים, איים הנאשם כי המטלוננת "תאבד את כל חייה בעולם זהה וגם (בעולם, א.ד.) הבא", כי "ציריך לשrown אותה באש... (וכי) הוא יצא לה את הכלויות".

עוד איים הנאשם כי "גט ישפוך הדם"... כי אחר במקומו היה "שוחט אותה בלי ברכה ויושב עליה מאסר עולם באהבה".

בחודש יולי אותה שנה איים הנאשם במישרין על המטלוננת באומרו כי "אם ידע כי יש מישחו נוסף בתמונה... ישב עליה מאסר עולם"

קודם לכן, בחודש יוני, עת צפו יחד בכתבה על שירה איסקבוב בטלויזיה, איים הנאשם על המטלוננת באומרו כי "הוא מבין למה נשים נרצחות" וכי תראה "לאיזה מצב נשים מביאות את הגברים שלהם... ותרא מה את עשו לי היום"

במהלך חודש פברואר באותה שנה, בעקבות דין ודברים ביניהם, תקף הנאשם את בתו הקטינה כשטר לה בפניה.

תסקרי שירות המבחן:

תחילה, ביום 16.12.21, הוגש **תסקייר מעוצר** אודות הנאשם.

התסקייר סקר באופן יסודי את חייו של הנאשם.

עליה ממנו, בין היתר, כי לנายน אין עבר פלילי, לפני מספר שנים אובחן כחולה במחלה שרירים כרונית המגבילה את תנועתו ומשפיעה גם על מצבו הפיזי והנפשי.

הנายน עבד, עד מעצרו, ברשות האוכלוסין וההגירה.

לנายน ולמתלוננת (אץ פרודתו) 4 ילדים ומאז מעצרו הוא מצוי בתחום הרחקה מהמתלוננת ומבתו.

הנายน הסביר את התנהגותו בלחש והדחק שחש בתקופת הקורונה בה נשאר עם הילדים לבדו, בקנאותו למצלונות וברגשי הנחיתות שחש כלפי, כתוצאה מכל אלה הגיע להתקפי זעם ואלימות מילולית כלפי המתלוננת, ולעתים פיזית מול ילדיו.

האוימים, לדבריו, היו ביטוי ל��שי והטסקול שחווו בתקופת הקורונה ומעולם לא התקoon להוציאם לפועל.

באותה עת, אף שהוא בטיפול זוגי, החליטה המתלוננת להתגרש ממנו ומماז הרגש מרומה.

משיחוה עם המתלוננת התבර כי יחד עם הנายน עברה תקופה של "התחזקות", אלא שבعقبות התהילה הגיעו גם התקפות קנאה מצד הנายน, ובהמשך גם אלימות פיזית אחרת החליטה - לאחר טיפול זוגי שלא שינה את המצב - להיפרד מהנายน.

שירות המבחן התרשם מתפיסות נוקשות של הנายน לגבי יחסים זוגיים, ומעיסוק אובייסיבי במתלוננת על רקע של דימוי עצמי נמוך.

מסיבות אלה נוספת, הוערך הנאשם כבעל **סיכון גבוה מאי** להישנות התנהגות עוברת חוק במשורר היחסים הזוגיים. שירות המבחן העיריך כי רק בטיפול יסודי, כזה הוצע בבית נעם, יש כדי ל策מצם את מידת הסיכון.

בתסaurus שני, מיום 2.3.22, שב שירות המבחן על תכני מצאיו והתרשומו מהתשקיף הראשון הרាលון, ותייר מבוי סתום בהליך הפרידה של בני הזוג.

שירות המבחן שוחח שוב עם המתלוונת אשר חזרה על עיקר דבריה, וטענה כי הנאשם מציב מכשולים על הגירושין מתוך עמדה כוחנית.

שירות המבחן מצא כי נפתח תיק נוסף נגד הנאשם בגין הפרת הוראה חוקית (שמאז נסגר, א.ד.) ובاهינתן סיירובו של הנאשם לטיפול בבית נעם, על רקע קשיי הפיזיים והצורך בנסיבות רחוקות, המליץ על שילוב הנאשם בטיפול אחר, אף שאין בו כדי להפחית משמעותית מרמת הסיכון המוערכת.

בתסaurus שלישי, מיום 15.9.22, מצא שירות המבחן כי הנאשם והמתלוונת התגשו רשמית, אך נותרו ביניהם עדין הליכים משפטיים ממוניים.

ה הנאשם שיתף פעולה עם הטיפול הקבוצתי שהולב בו, ואף היה דומיננטי בין המשתתפים, בתוך קר - שירות המבחן התרשם ממוצפות רגשית גבוהה וצורך בעמeka בדףSI תקשורת ודינמיקה זוגים.

ה הנאשם תיאר כי מוצבו הרפואי החמיר והוא עתיד לנקחת חלק בהליך רפואי בחו"ל, עוד הציג מסמך מפסיכולוג שהחל בטיפוליים עצמו.

בשיחה עם המתלוונת אמרה כי הקשר בין לנאים ממועד וكونקרטי, ופחתו הלחצים עליה מכיוון הנאשם.

שירות המבחן התרשם ממצואה ודאגה גדולים אצל הנאשם בעלי השפעה ניכרת על יכולת הויסות הרגשי שלו, שבאה לביטוי בהשלכת אחריות על שירות המבחן למוצבו ולעתידו.

התיחסות הנאשם להרשעתו הוגדרה "פטליסטית", והוא ביטה כלפי שירות המבחן תחושת קורבות והאשמה שהקשתה על השירות לנמה מולו שיח ענייני.

ה הנאשם הסביר כי הוא אינו זוקק לטיפול "יעודי בתחום האלימות הזוגית", כי ההליך המשפטי ותנאי חייו הרתינו אותו דים, וכי החל לנקחת חלק בטיפול פרטני.

שירות המבחן התרשם מנטיה לתוכפנות ואף אלימות מצד הנאשם כאשר יש איום על הדימוי העצמי שלו, שב על הערכתו כי רק טיפול "יעודי בתחום האלימות הזוגית יכול להפחית ממשוכנותו,

באשר לשאלת הרשעה, שירות המבחן סבר כי הרשעה עלולה להחריף את הממצא והפראיזון מסויים מול

המתלוננת, ומנגד התרשם מחוסר תובנה ראשונית ושלילת צורך בטיפול ייעודי.

לפיך לא בא בהמלצה לביטול הרשותו, והמליץ על צו של"צ בהיקף מוגדר כעונש לנאים.

בפסקיר רביעי, מיום 3.1.23, צוין כי הנאשם הביע הסכמתו להשתתף בקבוצה טיפולית ארוכת טווח, "יעודית לגברים שנגגו באלימות בבנות זוגן, עבר בדיקת התאמת ונמצא מתאים לחתת בה חלק.

בפסקיר חמישי ואחרון, מיום 24.5.23, שוחח שירות המבחן שוב עם המתלוננת. לדבריה הקשר עם הנאשם ממוקד וكونקרטי, היא אינה חששת מפניו, היחסים הגיעו לאיזון יחסי ואף שעדיין מתקיימים הליכי משפט רכושים אין ביניהם חיכוכים.

המתלוננת הביעה עניין בחזרתו של הנאשם לח'י שגרה, דהיינו - לעובdotו להיות שהיעדרה פוגע במצבו הרגשי ובעקיפין גם בילדיהם.

שירות המבחן התרשם כי הקושי שחווו הנאשם וחרdotיו מנפרדות לא פגנו, והם עומדים גם ברקע התmeshכות ההליכים המשפטי - רכושים שבין הצדדים.

עם זאת, כך צוין, ניכר כי הנאשם מצוי בהליך השלמה עם הפרידה מהמתלוננת ומנסה לבדוק שיקום חייו בנפרד ממנה.

שירות המבחן הגידר את תובנותיו של הנאשם על העברות כ"ראשונות" והתרשםות כי גישתו ביחס לחומרת ולהשלכות האפשריות שלחן נותרה "מצמצמת".

עם זאת, שירות המבחן שינה הערכתו על רמת הסיכון להישנות התנהלות עוברת חוק (שהוגדרה בפסקирיו הקודמים "גבואה ביותר" א.ד.).

בהתחשב בגירושין שהושלמו, בהליך הטיפול וההרtauה שבהליכ הפלילי, מצא שירות המבחן בפסקирו האחרון כי "**הופחתה רמת הסיכון**".

בו בזמן התקיים השירות לטיפול בו שולב הנאשם החל מינואר האחרון, צוין כי הנאשם **"נמצא עדין בשלבים ראשונים ומתקשא להתבטא באוטנטיות ולגלות תוכנות מעמיקות"**.

בהמלצתו שב השירות ציין את הימשכות ההליכים המשפטיים כתומנים בחוותם "סיכון מיוחד", שב על התרשםותם ועמדתו כי על אף הטיפול הפרטני בו משולב הנאשם, יחד עם זה הקבוצתי במסגרת השירות בו משתתף הנאשם בקביעות, עדין דרוש המשך תהליכי טיפול בעמידה והעמקה בתובנות.

בשאלת הרשות הנאשם, מצא השירות כי ביטולה יהווה אפקט מחזק ותומך בתהליכי שיקומו. ביטולה יחזק את הדימוי העצמי הנמור וימtan מסוכנות עתידית.

מסיבות אלה, ועל מנת שלא לפגוע ביכולתו לחזור לעבודתו, או לעובדה כלשהי שבגלל מצבו הרפואי ההיתקנות להקשה גםvr, המליך שירות המבחן על ביטול הרשות הנאשם.

עוד המליך שירות המבחן על העמדת הנאשם במבחן בין 18 חודשים והטלת של"צ בהיקף של 150 שעות על הנאשם.

טייעוני הצדדים:

המאשימה תיארה לפרטיו את כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, וביחוד את אiomii הנאשם על המטלוננט.

על פי המאשימה אמירויות הנאשם צרכות "להדליק נורה מהבהבת" ביחס לפוטנציאל מימושן.

המאשימה זיהתה את ההגנה על ביטחונה, חייה, גופה ושלונות נפשה של המטלוננט כערכים מגנים שנפגעו, וכי מקבל זיהוי זה.

לזכות הנאשם ביקשה המאשימה לזקוף את היעדר העבר הפלילי, הודהתו ולקיחת האחריות למשוער.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה נפרד בן מספר חודשים מסוימים לאסר לכל איורע וכן הכל עתרה להטיל על הנאשם מאסר בגין 12 חודשים וענישה נלווה.

בסיכון הדגישה המאשימה את העיקריים שעלו מتفسרי המבחן, את הקנאות, האובססיביות והרכשנות שהפנה כלפי, כמו גם את מסקנת שירות המבחן ביחס לרמת הסיכון הגבוה להישנות עבירות בתחום האלים הביתית.

המאשימה ביקשה לדוחות את המלצה לשירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם בהיותה סותרת באופן קיצוני את מדיניות הענישה, את העבירות שבוצעו ואת סיירובו לחת חלק בטיפול היסודי שהוצע לו על ידי שירות המבחן, בהיות בעל "מאפיינים אישיותיים בעיתאים שלא טופלו".

המאשימה עתרה לבקר את שיקול הרטעה האישית על פני כל שיקול אחר, בעבירות אלמ"ב בכלל ובתיק זה בפרט.

הסגור התרעם כיצד לא אזכור כלל מצבו הרפואי של הנאשם בטיעוני המאשימה, תהה ביחס לאינטרס הציבורי שבעתירהה, הציג פניה של הנאשם לנציגות שירות המדינה לדון מחדש בהשעיותו מעבודתו עד תום ההליכים ובעיקר מיקד טיעונו בשינויים שהחלו מאז תחילת ההליכים המשפטיים במצבו של הנאשם והמטלוננט:

הסגור הזכיר כי הנאשם ומטלוננט התגרשו, ציין כי מכיר את ביתו וקנה בית אחר, נרתם לטיפול חליפי שהוצע לו על ידי שירות המבחן, ובעתיו המליך השירות על צו מבחן בגין 18 חודשים.

הסגור אישר כי קיימת עדין סוגה רכושית בין הנאשם למתלוונת, טען כי קיים אינטראקציוני מושמעות שיפורע את ירושה הנאשם, כי אז לא יוכל לחזור לעבודתו וציטט מטאקיiri שירות המבחן את המלצת להימנע מהרשעה על מנת להפחית את תחושת האובדן והפגיעה בדימויו העצמי, תוך חזרה לסדר ים קבוע ושגרת חיים.

הסגור טוען כי על בית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל הרשותה הנאשם.

עוד טוען כי קיים דוחא אינטראקציוני מובהק בחזרת הנאשם לעבודתו, שיקום חייו, חזרתו לחברה ושובו להיות אזרח נורמלי.

הסגור ביקש לאפשר לניגן לעבוד על מנת שיוכל לממן את המשכנתא שלקח לרכישת ביתו החדש וציין שהצירוף של מצבו הרפואי (הקשה גם כן) בתוספת הרשותה ימנעו ממנו יכולת תעסוקתית.

הסגור ביקש כי בית המשפט יאץ מתן גזר דין מהר ככל הנitin על מנת שהאירוע כלו יפסיק ללוות את הנאשם בחיו.

הניגן ביקש להציג לדברי הסגור ולא יסף.

דין והכרעה:

כאמור, אני מאשר את זהויות הערכים המוגנים שנפגעו, כפי שעשתה המאשימה.

יש לבחון תחילת את מידת הפגיעה בערכים אלה:

בכתב האישום מוזכרים לפחות תשעת מקרים בהם אמר הנאשם על אשתו בפגיעה בגופה ובחייה, בחודשים יוני עד

עמוד 6

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ספטמבר 2021 במיילים קשות ומטרידות מאד.

איהם אלה נאמרו על רקע חשו של הנאשם כי המתלוונת מתרועעת עם גבר אחר, ובעיקר בכך רצונה להיפרד ממנו, אותו סירב להשלים.

לモתר לציין כי אמירותו של הנאשם לשירות המבחן שלא התקoon למש את איומי אינה מעלה או מורידה ממידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, הנבחנת מצדו של הצד המאויים גרידא.

ניתן אף לומר כי בנוסף לערכיהם המוגנים אותן ציינה המאשימה (בתחונה, חייה, שלמות גופה ושלות נפשה), פגע הנאשם גם **באוטונומיה** של המתלוונת לחוות את חייה כראות עיניה, להפסיק את מה שראתה כהוויה (ועבר) פוגענים ומאיימים, ככל שהיא מעוניינת להמשיך לחוות עוד במחיצתו, ואף לתכנן את עתידה ולהתחיל חיים חדשים בנפרד מהמעורב.

פסקורי שירות המבחן שתיארו שוב ושוב התרומות מאובסיביות של הנאשם למתלוונת, הצרת עצדיה, תפיסות מקובעות ושמרניות על יחסיו זוגיות (מן הסתם, מה מותר ומה אסור לאשה לעשות במערכות יחסים זוגית וגם כיצד מותר לה לבטא את רצונותיה) תומכים בתחשפה שהפגיעה באוטונומיה של המתלוונת הייתה פגעה קשה.

רצף המקרים, משך התקופה לארכה קרו, עוצמת האיים שrank הלכה והתעצמה והמחשתם (ע"ע דבריו למתלוונת עת צפו יחד בכתבה על שירה איסקוב), כל אלה מביאים למסקנה כי **רמת הפגיעה בערכיהם המוגנים הייתה גבוהה**.

אני רואה עין בעין את עתירת המאשימה לזהות כל אחד מהאירועים המתוארים כאירוע נפרד בגין יש לקבוע מתחם עונשה נפרד.

domini שכasher כל העבירות, באופיין, היו זהות, כאשר המנייע לביצוע נבע מאותם יסודות ומאותו "סיפור רקע", העובדה כי נ עברו בהזמנויות שונות אינה מחייבת להפרידן לאירועים שונים ומתישבת יותר עם "מעשה אחד ונמשך" בגין ציריך למתחם עונשה אחד, פרט - כמובן - לסתירה שستر הנאשם לבתו שגם אם המנייעים הנפשיים פנימיים לה - היו דומים, יש להתייחס אליה כאירוע שונה ונפרד מהאחרים.

תקיפת הנאשם את בתו לא הייתה תקיפה חמורה והפגיעה בערכיהם המוגנים באשר ל蹶ה זה הייתה פגעה נמוכה.

מайдן, לנԱַשֶּׁם אין עבר פלילי.

דבריה של המתלוונת בפני שירות המבחן על איומים ואלימות רב שנים לא באו לביטוי בכתב האישום ولكن אני לוקח אותם בחשבון שיקולי העונשה.

לנאמן לא מוחשים מעשי אלימות קודמים נגד מי מילדיו, אף לא בתסקרי שירות המבחן.

הודאותו של הנאמן ולקיחת האחריות על מעשיו, שייתירה בין היתר להיליך הוכחות אשר היה פוגע בעצמו במתלוננות ואף בילדיהם, מעניקות נקודות זכות לנאמן ויש לחתם משלקל בשיקולו".

אני קובע אפוא כי מתחם הענישה בגין עבירות האiomים נع בין מאסר בן מספר חדשים שיכל וירוצה בעבודות שירות לבין מאסר בפועל בן 7 חודשים.

באשר לעבירות האלימות נגד בתו, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ושל"צ.

המלצות שירות המבחן ביחס לענישה שיש להטיל על הנאמן (להבדיל מהרשעתו) אין "מתכתיות" עם מסקנותי אודות מתחם הענישה.

עם זאת, אותן המלצות לוקחות בחשבון נתונים חשובים נוספים המהווים בהחלט שיקולים בעלי משקל בהחלטתי:

עד למעצרו ולהיליך המשפטי הנוכחי היה הנאמן אזרח נורמלי עובד ומתפרק.

מצבו הרפואי הקשה של הנאמן, גם שהחל הרבה לפני האירועים שבכתיב האישום, הליך והדרדר ממשמעותית, בין מחלותיו האזמנן אף בעקבות המשפעת ההיליך המשפטי וכל הקשור לו על אותו מצב. הלכה למעשה הנאמן אינו יכול, פיזית, לרצות מאסר בעבודות שירות.

המצוקה הסובייקטיבית הקשה אליה נקלע הנאמן עת עמד מול רצונה של המתלוננת להיפרד ממנו, הקשיים הניכרים - אף הם סובייקטיביים אך קיימים - להתמודד עם פרידה בכלל ומהמתלוננת בפרט, אחרי שננות נישואין ממושכות.

הhilיך המשפטי הממושך שעבר הנאמן ומשמעותו בהפחיתה המסויימת של הסיכון להישנות עבירות אשר נשקף ממנו.

תנאי השחרור המגבילים במסגרתם - לאחר שוחרר ממעצר - היה הנאמן במעצר בית בבית אחיו ולאחר מכן בבית משפחתו, הוגבל בתנועותיו ורק לאחר תקופה ממושכת הוסרו גם הגבלות אלה, ונותרו רק הגבלות הרחוק מהמתלוננת והערביות שהושטו.

היותו נתון ב"תנאי סד" ממושכים, אף שהיו הכרחיים נוכח ההערכה על מסוכנותו,

הוא בעלי משמעות נוקבת על המצוקה שחש, בכלל, ובמצבו הרפואי בפרט.

גם להשעיתו מעבודתו נודעה משמעות מרוחיקת לכט על גורמי היסוד הנפשיים של העבירות אותן ביצע הדימי העצמי הנמוך, התחששה של היעדר ערך וכבוד, מקומו בחברה ובמשפחה, חוסר יכולתו להתרנס ולשקם את עצמו, או למן את המשכנתא שבעזרת קנה דירה אחרת לעצמו.

הגירושין שהסתמכו במהלך ההליך המשפטי, ואף שתחילה הערים הנאים קשיים על ההליך סופו של יומ שישיף עימיו פעולה.

עמדת המתלוונת באשר לאופי הקשר הנוכחי עם הנאים, סביב ילדיהם ובכלל, ואמרתה כי אינה פוחדת ממנה עוד וכי הפסיק להטרידה כפי שעשו בעבר. המתלוונת הביעה רצון לאפשר לנאים לחזור לעבודות היות שייה בכר לתרום למצבו ובעקבותיו גם למצב ילדיהם.

שילוב שיקולים אלה, ועוד נספחים, הביא את שירות המבחן להמליץ על עונש של עבודות של"צ בהיקף של 150 שעות וצו מבן 18 חודשים.

הטיפול בנאים:

שיעור מרכזי בשיקולי הענישה, הינו יכולת החיזוי של הישנות מעבר לעבירות דומות (או אחרות) אצל נאים פלוניים. לצורך זה נדרש בית המשפט לאמוד את מידת ההרתעה האישית הנדרשת בענישת נאים.

בין מידת ההרתעה האישית לבין שיקומו של נאים פלוני קיים מażן של כלים שלובים:

כל שהערכת השיקום מעידה על יכולת לרדת לשורשם של מניעי העבירות, לטפל בהם, להביא את אט לשונו" תפיסה ובעיקר לאיום דרך התמודדות שאינן פוגעניות כלפי הזולת, אך יפחית הצורך בהרתעה אישית ויקטן משקלה בשיקולי הענישה של בית המשפט.

מלכתחילה המליך שירות המבחן לנאים להשתלב בטיפול ב"בית נועם" אך הנאים סירב לכך. בתחילת, כך אני סבור, היה מדובר בסירוב "בعلמא", דהיינו - סירוב שנבע בעיקר מחוסר יכולת ואף רצון להכיר לצורך טיפול יסודי כמפורט לעיל.

בהמשך נספו על מניעי הסירוב הראשוניים גם מניעים אובייקטיביים, הקשי הפיזי, בהתחשב במצבו הרפואי של הנאים, הטרחה הגדולה בנסעה לבית נועם והצרור "לגייס" אחד מהחיו לשם כך, עניין שכונראה לא בא בחשבון מבחינתו.

חלופית לכך שולב הנאים בטיפול קבוצתי "קצר טוח" שמראש הניח שירות המבחן שהאפקטיביות שלו בהפחחת מסוכנות הנאים הינה מוגבלת.

במה שחל הנאשם בטיפול "פרטי" אצל פסיכולוג, והוא נמצא בטיפול ככל הנראה עד עצם היום זהה.

עם זאת, בשום תסוקיר שהוגש עד היום לא הובאו פרטים על הטיפול (למעט מטרתו) ואף לא חוות דעת של הפסיכולוג על שיתוף הפעולה של הנאשם עם הטיפול, קל וחומר על התקדמותו.

בינואר 2023 שולב הנאשם בטיפול קבוצתי עמוק אורך טווח, ייעודי לגברים שעברו עברות של אלימות זוגית והוא מצוי בו עד עצם היום זהה.

בתסוקיר האחרון שהוגש (אפריל 2023) התרשם שירות המבחן מ"גילוי" תובנה ראשונית" של הנאשם ומנגד ב מה ש"גישה מצמצמת" באשר לחומרת ההתנהלות והשלכותיה האפשרות. זאת במקביל להתמסכות ההליכים המשפטיים הרכשיים מול המתלוונת, המהווים ביטוי לקשה הhiperdot. השירות מצא כי הנאשם "מתנסה להתבטא באוטנטיות ולגלות תובנות עמוקות".

מנגד, התנסח שירות המבחן בהירות באומרו כי הנאשם מצוי בתהילך שלמה עם פרידתו מהמתלוונת ו"מנסה לבחון שיקום חייו בנפרד ממנו".

הרנתע הנאשם:

כאשר קיימים קושי באבחון, טיפול ובנית דרכי התמודדות אלטרנטטיבית עם המניעים לביצוע עבירות, על בית המשפט לחתך משקל גובה יותר להרנתע הנאשם באמצעות ענישה חמירה.

אמנם נאמר כי ההליך המשפטי שעברינו בעל אפקט מרתק כשלעצמו, אך גם בתסוקיר האחרון שהוגש, כפי שציינתי לעיל, התרשם שירות המבחן רק מ"תובנה ראשונית" והמשך התיחסות מצמצמת לעבירותו והשלכותיה. קר, אחרי ובמהלך התהילכים הטיפוליים שעבר הנאשם.

אוסיף לכך גם את דברי הנאשם לאחר טיעוני הצדדים לעונש, במסגרת בחר רק "לאמצץ את דברי בא כוח", לא הביע לפניו בית המשפט חרטה או התיחסות אחרת כלשהי.

שאלת הרשות הנאשם:

ציינתי בהרחבה את דברי הסגנור על הצורך בביטול הרשות הנאשם על מנת לאפשר לו לשוב לעבודתו, להמשיך בשיקום חייו ולרפוא את המניעים מתוכם עבר את עבירותו.

ציינתי גם את דברי המתלוונת אשר בעקיפין תמכה אף היא בביטול הרשות הנאשם באומרה כי לחזרתו לעבודתו יהיה אפקט טוב על מצבו ומצב ילדיהם.

ציינתי את המלצת שירות המבחן, אשר מצא כי הותרת הרשות הנאשם על כנה עלולה לפגוע באיזון העדין שהושג ביחסיו עם המתלוונת, לחזק תחושת כישלון ולהחריף את מצבו הכלכלי, הרגשי והנפשי.

זאת, בעוד ביטול הרשותו יתמוך בהליך הטיפול והשיקום שהוא עבר ויאפשר שילובו מחדש בתעסוקה ובמקום העבודה.

מול אלה, לא הובאה כל ראייה התומכת במסקנה כי הנאשם יכול לחזור לעבודתו אם תבטל הרשותו, וכיום שההיליך המשפטי אינו מסותר מהגוף הממשלתי בו הנאשם עבד בעבר, השגת ראייה או מסמך דומה אינה צריכה לעורר קשיים מיוחדים.

(ר' לעניין זה גם **רע"פ 3224/19**, אביב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבנבו).

אני מוכן לקבל "בשתי ידיים" את ההתרשומות וההערכות שביטול הרשות הנאשם יטיב עם דימויו העצמי, יסייע ויתמוך בשיקום שהוא מנסה לעבור, וגם יהיה לו אפקט מיטיב על יחסיו עם המתלוונת ועל רווחת ילדיו.

אללא שאיני סבור כי משמעותו אלה משתנות בהרבה בין נאשם פלוני לנאשם אלמוני.

גם אם סובייקטיבית, בעיני הנאשם, המכות שניחתו עליו אין בנות השווה לשום נאשם אחר, אני משוכנע כי לא זו הייתה "כוונת המשורר" ב"**הלכת כתב**" (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 341 (1997) בציגנו "אינטראס קונקרטי" כאחד משני התנאים לביטול /אי הרשות נאשם.

כל וחומר כאשר המשוכה הראשונית - חומרת עבירות הנאשם, ובענינינו ביתר שאת: חומרת הפגיעה בערכים המוגנים, שהוגדרה על ידי כגבוהה, אינה עונה על המבוקש בהלכת כתב כך שגם בהינתן אינטראס קונקרטי יצוק, הייתה מתקשה לבטל את הרשותו.

העונש הראוי:

אף שהלימה הינה שיקול עוני בעל משקל רב, דומה שבנסיבות המפורטוות שתוארו, לרבות עדמת המתלוונת, משקללה אינו מכريع.

באייזון בין כל השיקולים שפורטו לעיל, ומתוך תקווה שלא להיכזב, החלטתי לאמץ חלקית את המלצת שירות המבחן ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 7 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה אלימות במשפחה, לרבות איוםים, לפי חוק העונשים.

2. 150 שעות של"צ, שירות המבחן יכין תכנית של"צ ויעבירה לבית המשפט בתוך 45 ימים מהיום.

חזקת על שירות המבחן שהתקנית שיכין תואם למוגבלותיו הפיזית של הנאשם.

3. ניתן בזאת צו מבחן בן 18 חודשים על הנאשם במהלכם יימצא הנאשם בטיפול ובפיקוח שירות המבחן ומובהר לנימוק כי אם לא יעמוד בתנאי המבחן יוכל בית המשפט להפקיעו ולגזר עליון עונש אחר תחתיו.

4. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪, הפיצוי יקוזע כנגד הפקדה בסך 7,000 ₪ שהפקידו הנאשם ויתרתה תוחזר לידי. בהיעדר הפקדה ישולם הפיצוי עד יום 1.1.24. המשימה תעבור טופס פרט' מתלווננת למצורות בית המשפט בתוך יומיים.

5. אני מחייב את הנאשם להציג כי אם יעבור, בתוך שנה מהיום, כל עבירות אלימות במשפחה לרבות איומים, ישלם סך 10,000 ₪. הצהרת הנאשם נרשמה בפניי.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

11.09.2023